

TERRITORI

Un nou model energètic. Natros no triem

El model de producció energètica vigent està comportant uns efectes poc desitjats per a comarques com la Terra Alta. Patim la presència de grans projectes dirigits per empreses molt poderoses que no comporten avenços destacats, ni per al desenvolupament econòmic comarcal, ni per a la generació d'ocupació. Això sí, la nostra comarca, amb menys de l'1% de la població de Catalunya, suporta 148 molins eòlics instal·lats, repartits en 9 projectes, els quals ocupen una superfície de 743 km² i generen una potència agregada de 325,8 MW (el 26% respecte a Catalunya).

Una aportació i solidaritat energètica amb la resta del país que a alguns encara els sembla poc, i d'aquí que durant la pandèmia, se'ns pre-

sentessin 15 noves propostes de projectes eòlics i 7 de parcs fotovoltaics, amb el greuge afegit d'incorporar també dues línies de molt alta tensió que afecten 7 dels 12 municipis de la comarca. Unes línies amb una capacitat de transportar energia per volum equivalent a 10 centrals nuclears, com la d'Ascó II o Vandellòs II, i que comporten tot un seguit de torres elèctriques de suport amb l'afectació que això representa.

Aquest model energètic de grans oligopolis i d'acumulació d'infraestructures energètiques en uns territoris molt concrets, lluny dels grans centres de consum d'energia, no és ni el que volem ni el que necessitem, com així hem expressat de manera reiterada des de la Terra Alta. I malgrat això, ajuntaments i Consell

seguim rebent un degoteig constant de nous projectes, que ens comuniquen via publicació oficial, als quals intentem donar resposta amb els limitats recursos tècnics i econòmics de què disposem.

Reclamem un canvi de model energètic fonamentat amb les energies renovables, però implementat de manera participada i acordada amb la gent i les institucions del territori. Sabem de primera mà que aquesta evolució energètica comportarà l'alteració i/o transformació del paisatge, però és molt diferent que es porti a terme, escoltant el criteri dels qui viuen al lloc afectat, que vingui determinada des d'un despatx de la metròpoli.

És del tot necessari accelerar el canvi apropant els centres de pro-

ducció d'energia neta als llocs de consum, a les grans àrees metropolitanes com la de Barcelona, que concentra el 67% de la població del país. Cal un reordenament energètic profund, que afavoreixi el reequilibri territorial, i que no estigui en mans de les mateixes empreses, fons d'inversió i oligopolis que sovint fan ús de les portes giratòries, per enriquir els mateixos de sempre.

Emmirallem-nos en altres països que tenen un model de producció energètica més repartit i distribuït, com els nòrdics, que ho estan fent malgrat disposar de la meitat de sol que nosaltres; o bé més democratitzador i participat, com Dinamarca, que ha establert un mínim legal de participació del 20% de la població

**Neus Sanromà**

presidenta del Consell Comarcal de la Terra Alta

local. No podrà haver-hi canvi si l'oposició a les amenaces que patim avui dia amb les noves instal·lacions energètiques projectades i els seus oligopolis, no l'acompanyem i combinem d'accions particulars i institucionals, massives i reals, que canvien de manera radical un negoci elèctric que els seus propietaris intenten perpetuar pintant-lo de verd.